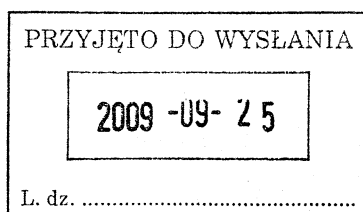

Warszawa, 2009-09-18

**PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY**

BPE-2-OP/31100/393/MG/09

PE-OP-MGA-3120-11-3-09

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 216 oraz art. 14b i 14c § 1 w związku z art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.)

w związku

w związku z wnioskiem z dnia 31 sierpnia 2009 r. (data wpływu) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego

postanawiam

uznać, iż w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, stanowisko

reprezentowany

przez radcę prawnego,

jest właściwe w stanie prawnym obowiązującym w roku 2009.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 14c § 1 ustawy Ordynacja podatkowa odstępuje się od uzasadnienia prawnego z uwagi na fakt, iż stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 14c § 3 ustawy Ordynacja podatkowa strona ma prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), jeśli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. W myśl art. 53 § 2 ww. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

z up. PREZYDENTA M. ST. WARSZAWY

Mariusz Sawicz
Zastępca Dyrektora
Biura Podatków i Egzekucji

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2009 roku.

RZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
KANCELARIA
ul. Niecała 2

31. 08. 2009

Prezydent m.st. Warszawy

Urząd Miasta Stołecznego Warszawy

ro Podatków i Egzekucji – Wydział Podatków i Opłat

98 Warszawa, ul. Niecała 2

-PN/11099/09 Gadecka

Wnioskodawca:

WNIOSEK O WYDANIE INDYWIDUALNEJ INTERPETACJI PRAWA PODATKOWEGO

Niniejszym, wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego, dotyczącej jednego zdarzenia przyszłego.

Wniosek niniejszy dotyczy przepisu art. 1 ust. 1 pkt. 2 Ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku (Dz. U. z 2006 roku, nr 255, poz. 1635).

I. Przedstawienie zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawcą jest fundusz sekurytyzacyjny. W ramach prowadzonej działalności wnioskodawca nabył wierzytelność względem osoby trzeciej. W związku z odmową uiszczenia należności przez dłużnika, wnioskodawca zmuszony jest skierować sprawę na drogę postępowania sądowego. Żądanie zasądzenia kwoty na rzecz wnioskodawcy poparte będzie wyciągiem z księgi rachunkowej wnioskodawcy podpisanym przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w przedmiocie praw i obowiązków funduszu sekurytyzacyjnego. Zgodnie z art. 194 Ustawy o funduszach inwestycyjnych z dnia 27 maja 2004 roku (Dz. U. z 2004 roku, nr 146, poz. 1546) opisany wyciąg posiadać będzie moc dokumentu urzędowego. Aby jednakże powyższe stwierdzić mógł sąd, wnioskodawca złoży w charakterze dowodu odpis pełnomocnictwa udzielonego dla osoby podpisującej wyciąg z księgi rachunkowej. Pozew na podstawie odrębnego pełnomocnictwa podpisze ustanowiony przez wnioskodawcę pełnomocnik profesjonalny niebędący jednocześnie osobą podpisującą wyciąg z księgi rachunkowej. Do pozwu

załączone będą więc dwa pełnomocnictwa. Pierwsze w charakterze dowodu wskazującego, że wyciąg z księgi funduszu podpisała osoba uprawniona. Drugie zaś procesowe, w celu wykazania umocowania osoby podpisującej pozew.

II. Pytanie przyporządkowane do przedstawionego zdarzenia przyszłego.

Czy powstaje obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej od złożenia w postępowaniu sądowym pełnomocnictwa stanowiącego dowód w sprawie, udzielonego przez powoda osobie niebędącej jego pełnomocnikiem w przedmiotowym postępowaniu?

III. Własne stanowisko w sprawie oceny prawnej zdarzenia przyszłego.

W opinii wnioskodawcy pełnomocnictwo złożone do akt w postępowaniu cywilnym w charakterze dowodu nie podlega opłacie skarbowej. Powyższe twierdzenie wydaje się znajdować oparcie w wykładni celowościowej art. 1 ust. 1 pkt. 2 Ustawy o opłacie skarbowej. W pierwszej bowiem kolejności wskazać należy, że czynność złożenia pełnomocnictwa podlega opłacie skarbowej tylko w sprawie z zakresu administracji publicznej bądź w postępowaniu sądowym. Ustawodawca niewątpliwie miał na myśli złożenie dokumentu poświadczającego uprawnienie osoby do działania w takiej sprawie czy też postępowaniu. W ten sposób zresztą przepis ten interpretowany jest w doktrynie, np. P. Czerski, A. Hanusz, *Opłata skarbową od pełnomocnictw*, w: *Prawo i Podatki*, nr 4, 2007 rok, str. 3: „Opłacie skarbowej podlega złożenie określonym organom dokumentów pełnomocnictwa oraz prokury lub ich odpisów, wypisów czy kopii, lecz wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika lub prokurenta, którzy mają działać w postępowaniu przed tymi organami”. Pogląd powyższy prezentowany jest także w orzecznictwie sądów administracyjnych, np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2008 roku, sygn. akt I SA/Rz 341/08: „Opłacie skarbowej podlega złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury (lub ich odpisów, wypisów czy kopii), wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami”, czy też wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 marca 2008 roku, sygn. akt III SA/Wa 2020/07: „Opłacie skarbowej podlega złożenie określonym organom dokumentu pełnomocnictwa lub prokury, ich odpisów, wypisów czy kopii, wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami”. Tak więc złożenie dokumentu pełnomocnictwa w innym charakterze, to znaczy nie w celu wykazania uprawnienia do działania w postępowaniu składającej go osoby, nie powinno podlegać opłacie skarbowej.

Uzasadnieniem powyższego twierdzenia jest także krąg podmiotów, na których spoczywa obowiązek poniesienia opłaty skarbowej, określony w art. 5 ust. 1 Ustawy o opłacie skarbowej. Wynika bowiem z niego, że obowiązek poniesienia opłaty skarbowej spoczywa solidarnie na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie. Przyjęcie odmiennej interpretacji od prezentowanej powyżej prowadziłoby do absurdalnych sytuacji. Przedstawienie bowiem w procesie pełnomocnictwa, udzielanego przez osoby niebiorące udziału w postępowaniu, w charakterze dowodu, pociągałoby za sobą obowiązek poniesienia opłaty skarbowej przez osoby, które nie tylko na złożenie tegoż nie miały wpływu ale także o złożeniu mogą nie posiadać wiedzy.

Jak więc z powyższego wynika obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej spoczywa jedynie na osobie, która składa pełnomocnictwo w postępowaniu sądowym i z tegoż pełnomocnictwa wywodzi swoje prawo do działania w postępowaniu.

W załączeniu:

- dowód uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji,
- pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
- wyciąg z RFI wnioskodawcy.